

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Łukasza

Część II

Materiały do wykładów (wykład 5.)

Autor: Marek Kaczmarczyk

Spis treści

Wstęp.....	3
Uwagi do oznaczeń w materiałach.....	3
Struktura SEKCJI E1 [19,29-21,36].....	4
Struktura SEKCJI D1 [21,37-22,65].....	5
Budowa argumentu SEKCJI D1	6
Struktura SEKCJI C1 [22,66-23,25].....	7
Struktura SEKCJI B1 [23,26-56].....	7
Struktura SEKCJI A1 [24,1-53].....	8
SEKCJA D1 – SEKWENCJE A [21,37-22,13] i A1 [22,47-65].....	9
SEKCJA D1 – SEKWENCJA B [22,14-46].....	10
SEKCJA A1 [24,1-53].....	11

Wstęp

Wszystkie podstawowe założenia do niniejszych zajęć zostały przedstawione w pierwszym wykładzie cz. I. (wykład udostępniony na stronie www.berea.edu.pl).

Uwagi do oznaczeń w materiałach

W materiałach zamieszczone zostały schematy blokowe i teksty z zaznaczeniem ich budowy w postaci mniej lub bardziej uproszczonej. W celu wskazania w tekście miejsc istotnych z punktu widzenia retoryki biblijnej wprowadzone zostały zaznaczenia kolorem. Poniższa tabela przedstawia sposób oznaczeń.

Legenda

Kolor czcionki /ramki	Rola zaznaczonego tekstu
czerwony	Oznaczenie tekstu w pozycji głównego akcentu. W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie akcentu drugorzędneho.
czerwony	Oznaczenie tekstu w pozycji głównego akcentu. W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie akcentu pierwszorzędneho.
niebieski	Oznaczenie tekstu w pozycji akcentu lokalnego.
zielony	W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie lokalnego akcentu drugorzędneho.

Przykłady:

<p>A abc</p> <p>B abc</p> <p>B1 abc</p> <p>A abc</p>	<p>A abc</p> <p>abc</p> <p>B abc</p> <p>A1 abc</p> <p>abc</p> <p>abc</p> <p>abc</p>	<p>Tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst tekst tekst tekst</p>	<p>Tekst tekst tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst tekst tekst</p>
<p>Tekst został przedstawiony z zaznaczeniem jego budowy poprzez wcięcia i oznaczenia jego części.</p> <p>Kolorem czerwonym oznaczono sam tekst w miejscach akcentu głównego, akcenty pierwszorzędny i drugorzędny.</p>	<p>Tekst został przedstawiony z zaznaczeniem jego budowy poprzez wcięcia i oznaczenia jego części.</p> <p>Kolorem czerwonym oznaczono sam tekst w miejscu akcentu głównego.</p> <p>Lokalne akcenty pierwszorzędne zaznaczone są na niebiesko, a drugorzędny na zielono.</p>	<p>Tekst zwarty bez zaznaczonej graficznie budowy. Zawiera jedynie wskazanie miejsc akcentowanych.</p> <p>Na niebiesko wskazano miejsce akcentu lokalnego.</p>	<p>Tekst zwarty bez zaznaczonej graficznie budowy. Zawiera jedynie wskazanie miejsc akcentowanych.</p> <p>Kolorami brązowym i fioletowym wskazano miejsca akcentu lokalnego, którego elementy są w relacji antytetycznej. Akcent pierwszorzędny zaznaczono na niebiesko, a drugorzędny na zielono.</p>

Struktura SEKCJI E1 [19,29-21,36]

SEKWENCJA A [19,29-44] Jezus, Pan, Król i Prorok, wkracza do Jerozolimy. Zapowiedź sądu nad Jerozolimą – liderzy i lud nie rozpoznali i nie przyjęli Chrystusa.

SEKWENCJA B [19,45-47a] Wyrzucenie sprzedawców ze świątyni. Jezus oskarża o bezczeszczenie miejsca modlitwy, (miejsca błagania o zmiłowanie się Boga?).

SEKWENCJA C [19,47b-48] Przywódcy szukają sposobu zglądzenia Jezusa. Rozdzielenie pomiędzy ludem i liderami w stosunku do Jezusa.

SEKWENCJA D [20,1-19] Przywódcy odrzucają Jezusa jako Proroka, Króla i Syna Bożego (kwestia autorytetu Jezusa i Jego tożsamości).

SEKWENCJA E [20,20-40] Jezus - Nauczyciel, który należycie wykląda drogi Boże – porażka przeciwników.

SEKWENCJA D1 [20,41-44] Chrystus musi być kimś większym, niż jedynie potomkiem Dawida.

SEKWENCJA C1 [20,45-47] Ostrzeżenie uczniów przed postawą uczonych w Prawie; nie tylko porzucili oni służbę słabym, ale wykorzystują ich. Czeka ich surowy sąd.

SEKWENCJA B1 [21,1-4] Świątynia jako miejsce oddania siebie Bogu – całkowite zaufanie ubogiej wdowy, a ofiary bogatych z tego, co im zbywa.

SEKWENCJA A1 [21,5-36] Zapowiedź sądu nad Jerozolimą oraz wezwanie uczniów do czujności wobec zwiedzenia, przeciwników i zawieruchy wojennej.

Notatki

Struktura SEKCJI D1 [21,37-22,65]

SEKWENCJA A [21,37-22,13] Zdrada Judasza oraz służba Piotra, w kontekście proroczej świadomości Jezusa o nadchodzącym uwięzieniu i cierpieniu.

SEKWENCJA B [22,14-46] Wspólna pascha Jezusa i Jego uczniów. Syn Boży, w kontekście zbliżającej się śmierci, przekazuje Królestwo otrzymane od Ojca swoim apostołom i udziela im ostatnich pouczeń.

FRAGMENT A [22,14-20] Wieczera paschalna Jezusa z uczniami. Zapowiedź cierpienia i rozłąki aż do czasu spotkania w Królestwie Bożym. Wezwanie do zachowania wieczerzy jako pamiątki nowego przymierza.

FRAGMENT B [22,21-23] Jezus zapowiada zdradę przez jednego z uczniów.

FRAGMENT C [22,24-28] Uniżenie i służba innym miarą wielkości uczniów – przykład Jezusa i samych uczniów.

FRAGMENT D [22,29-30] Jezus przekazuje apostołom Królestwo oraz wskazuje / zapowiada (?) ich rolę jako sędziów nad pokoleniami Izraela.

FRAGMENT C1 [22,31-34] Wezwanie Piotra do wytrwałej służby na rzecz braci oraz zapowiedź zaparcia się Piotra (niewierność, która pomoże się unieść i służyć innym).

FRAGMENT B1 [22,35-38] Jezus zapowiada swoje uwięzienie oraz zmianę w bezpiecznej dotychczas służbie swoich uczniów.

FRAGMENT A1 [22,39-46] Niepokój i modlitwa Jezusa w ogrodzie oliwnym (odpowiedź Ojca, to wsparcie anioła). Wezwanie uczniów do modlitwy, aby nie doświadczyli gruntownego zbadania (swojej wierności?).

SEKWENCJA A1 [22,47-65] Zaparcie się Piotra i pojmanie Jezusa.

Notatki

Budowa argumentu SEKCJI D1

**Jezus przekazuje otrzymane od Ojca Królestwo apostołom;
apostołowie mają społeczność stołu z Chrystusem i udział we
władzy sądenia pokoleń Izraela**

PODWARSTWA IV

**Uniżenie i służba to Jezusa definicja wielkości ucznia;
nawet upadek uczeń może przepracować pozytywnie
(zapowiedź zaparcia się Piotra)**

PODWARSTWA III

**Jezus ujawnia świadomość wydania Go przez jednego z uczniów i uwięzienia jako
przestępcy; czas spokojnej i bezpiecznej służby uczniów minął
(podkreślenie znaczenia spełniających się zapowiedzi pism)**

PODWARSTWA II

**Wsparcie Chrystusa w bliskości próby i cierpienia;
społeczność wieczerzy paschalnej Jezusa z uczniami;
wsparcie anioła w ogrodzie oliwnym jako odpowiedź na modlitwę Jezusa**

PODWARSTWA I

**Ostatnie godziny bezpośredniej społeczności Jezusa i Jego uczniów.
Waga społeczności uczniów dla Jezusa tuż przed cierpieniem i śmiercią.
Powtórzenie kluczowych wytycznych dla uczniów.**

WARSTWA II

**Jezus świadomie kroczy ku wypełnieniu swojej misji jako Chrystusa; akty prorockie ujawniają kontrolę Pana
nad realizacją planu, również świadomość upadków Jego uczniów.
Drugi przystęp Szatana – kuszenie i badanie dotyka nie tylko Jezusa, ale i jego uczniów Judasza i Piotra.**

WARSTWA I

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Struktura SEKCJI C1 [22,66-23,25]

FRAGMENT A [22,66-23,1] Sąd Jezusa przed Wielką Radą. Potwierdzenie autorytetu Syna Bożego i odrzucenie Go przez Radę. Niezdolność Rady do uczciwego osądu osoby Jezusa.

FRAGMENT B [23,2-5] Pierwsze przesłuchanie przed Piłatem – Jezus bez winy.

FRAGMENT C [23,6-12] Milczenie Jezusa przed Herodem. Wyszyczenie Jezusa.

FRAGMENT B1 [23,13-16] Drugie stawienie Jezusa przed Piłatem – Jezus bez winy.

FRAGMENT A1 [23,17-25] Rada okazuje łaskę zbrodniarzowi zamiast Jezusowi, Synowi Bożemu.

Struktura SEKCJI B1 [23,26-56]

FRAGMENT A [23,26-31] Żal kobiet płaczących nad Jezusem jako skazańcem jest źle skierowany – to Jerozolimę czeka srogi sąd za brak owoców życia. Pomoc Szymona z Cyrenejczyka

FRAGMENT B [23,32-38] Lud świadkiem ukrzyżowania Jezusa i Jego wyśmiania przez liderów i żołnierzy.

FRAGMENT C [23,39-43] Świadcstwo złoczyńcy: Jezus bez winy.

FRAGMENT D [23,44-46] Śmierć Jezusa. Powierzenie się Ojcu w chwili śmierci.

FRAGMENT C1 [23,47] Świadcstwo setnika: Jezus sprawiedliwy.

FRAGMENT B1 [23,48-49] Żal ludu po śmierci Jezusa. Miejsce ukrzyżowania i reakcje otaczających Jezusa po Jego śmierci.

FRAGMENT A1 [23,50-56] Sprawiedliwy i dobry uczynek względem zabitego. Kobiety galilejskie i spontaniczna pomoc Józefa z Arymatei (podkreślenie postępowania zgodnego z Prawem).

Struktura SEKCJI A1 [24,1-53]

SEKWENCJA A [24,1-12] Wiara kobiet w zmartwychwstanie Jezusa – przyjęły świadectwo aniołów i niewiara reszty uczniów - odrzucili świadectwo kobiet.

SEKWENCJA B [24,13-35] Jezus gani brak wiary uczniów w słowa zapowiedzi pism o śmierci Chrystusa.

FRAGMENT A [24,13-24] Zmartwychwstały Jezus ukazuje się smutnym i rozczarowanym uczniom. Uczniowie nie rozpoznają Jezusa.

FRAGMENT B [24,25-27] Nierozpoznany Jezus gani brak zrozumienia pism i brak wiary uczniów.

FRAGMENT A1 [24,28-35] Uczniowie rozpoznają zmartwychwstałego Jezusa.

SEKWENCJA A1 [24,36-53] Jezus ukazuje się uczniom, uzdalnia ich do zrozumienia pism oraz wskazuje zakres misji.

FRAGMENT A [24,36-43] Jezus objawia się swoim uczniom w ciele (przełamanie wątpliwości uczniów).

FRAGMENT B [24,44-48] Jezus daje uczniom zrozumienie swoich słów i zapowiedzi z pism dotyczących misji Chrystusa. Teraz oni są świadkami Chrystusa dla świata.

FRAGMENT A1 [24,49-53] Rozstanie z Jezusem i zapowiedź zesłania Ducha Świętego.

Notatki

SEKCJA D1 – SEKWENCJE A [21,37-22,13] i A1 [22,47-65]

[21,37-22,13] SEKWENCJA A¹ - Chwiejność uczniów – zdrada Judasza oraz służba i zaparcie się Piotra, w kontekście proroczej świadomości Jezusa o nadchodzącym uwięzieniu i cierpieniu.

[21,37-22,6] FRAGMENT A1 - Judasz oferuje arcykapłanom i uczonym w Piśmie wydanie Jezusa. Drugi przystęp Szatana.

(37) I nauczał we dnie w świątyni, na noc zaś wychodził, by ją spędzić na Górze zwanej Oliwną. (38) A cały lud wczesnym rankiem podążał do niego, by go słuchać w świątyni.

Łk 22

(1) I przybliżyło się święto Przaśników zwane Paschą. (2) I szukali arcykapłani i uczeni w Piśmie sposobu, jak by go zgładzić; bali się bowiem ludu. (3) [Wstąpił zaś szatan] w Judasza zaś, zwanego Iskariot, który należał do dwunastu, ~~wstąpił szatan~~; (4) i ten odszedłszy, umówił się z arcykapłanami i dowódcami straży co do sposobu, jak im go wydać. (5) I ucieszyli się, i ułożyli się z nim, że mu dadzą pieniądze. (6) A on zgodził się i szukał sposobu, jak by go wydać z dala od ludu.

[22,7-13] FRAGMENT B1 – Akt prorocki Jezusa – Syn Człowieczy wciąż panuje nad swoją misją (sygnał dla Piotra i Jana). Piotr i Jan przygotowują wieczerzę paschalną.

(7) I nastał dzień Przaśników, kiedy należało ofiarować baranka wielkanocnego. (8) I wysłał Piotra i Jana, rzekłszy im: Idźcie i przygotujcie nam wieczerzę paschalną do spożycia. (9) Oni zaś rzekli do niego: Gdzie chcesz, byśmy ją przygotowali? (10) On zaś rzekł do nich: Gdy wchodzić będziecie do miasta, oto spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody; idźcie za nim do domu, do którego wejdzie; (11) i powiedzcie gospodarzowi tego domu: Nauczyciel każe ci powiedzieć: Gdzie jest izba, w której mógłbym spożyć baranka wielkanocnego z uczniami moimi? (12) A on pokaże wam przestronną jadalnię, przystrojoną, [ustlaną] tam przygotujcie. (13) A oni odszedłszy, znaleźli, jak im powiedział, i przygotowali wieczerzę paschalną.

[...]

[22,47-65] SEKWENCJA A1 – Spełnienie się słów Jezusa: Piotr zapiera się Pana; pojmanie Jezusa.

[22,47-53] FRAGMENT A2 - Jezus oddaje się bez walki arcykapłanom i ich sługom

(47) Gdy On jeszcze mówił, nadeszła zgraja, a [zwany Judaszem,] ~~na jej czele~~ jeden z dwunastu, [na jej czele] ~~imieniem Judasz~~, i ten zbliżył się do Jezusa, aby go pocałować. (48) Jezus zaś rzekł do niego: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego? (49) A ci, którzy byli przy nim, widząc, na co się zanoszą, rzekli: Panie, czy mamy bić mieczem? (50) I uderzył jeden z nich sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. (51) A Jezus odezwał się i rzekł: Zaniechajcie tego! I dotknąwszy ucha, uzdrowił go. (52) Wtedy rzekł Jezus do arcykapłanów i dowódców straży świątynnej, i starszych, którzy podeszli do niego: Jak na zbójcę wyszliście z mieczami i kijami? (53) Gdy codziennie bywałem z wami w świątyni, nie podnieśliście na mnie ręki. Lecz to jest wasza pora i moc ciemności.

[22,54-65] FRAGMENT B2 - Piotr trzykrotnie zapiera się Jezusa – doświadczenie panowania Jezusa.

(54) Pojmawszy go tedy, zawiedli go i wprowadzili do pałacu [domu] arcykapłana. Piotr zaś szedł za nim z daleka. (55) A gdy rozpalili ognisko na środku podwórza i usiedli wokoło, usiadł i Piotr wśród nich. (56) Gdy zaś pewna służąca zobaczyła go siedzącego w blasku ognia, przyjrzawszy mu się, rzekła: I ten był z nim. (57) On zaś zaparł się, mówiąc: Niewiasto, nie znam go. (58) A niedługo potem ktoś inny, zobaczywszy go, rzekł: I ty jesteś z nich. A Piotr rzekł: Człowieku, nie jestem. (59) A po upływie mniej więcej jednej godziny ktoś inny zapewniał, mówiąc: Doprawdy, i ten był z nim, jest przecież Galilejczykiem. (60) Piotr zaś odrzekł: Człowieku, nie wiem, co mówisz. I w tej chwili, gdy on jeszcze mówił, zapiał kur. (61) A Pan, obróciwszy się, [Pan] spojrział na Piotra; i przypomniał sobie Piotr słowo Pana, jak do niego rzekł: Zanim kur dziś zapieje, trzykroć się mnie zaprziesz. (62) I wyszedłszy na zewnątrz, gorzko zapłakał. (63) A mężowie, którzy go pilnowali, naigrawali się z niego i bili go. (64) I zasłoniwszy mu twarz, pytali go, mówiąc: Prorokuj, kto jest ten, co cię uderzył? (65) I wiele innych bluźnierstw wypowiadali przeciwko niemu.

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

¹ UWAGA: skreślenia i zmiany przekładu przede wszystkim związane są z poprawkami porządku słownego za greką; inne korekty za przekładem interlinearym (sporadycznie za dosłownym przekładem NT EIB - NTD).

SEKCJA D1 – SEKWENCJA B [22,14-46]

[22,14-46] SEKWENCJA B – Wspólna pascha Jezusa i Jego uczniów. Syn Boży, w kontekście zbliżającej się śmierci, przekazuje Królestwo otrzymane od Ojca swoim apostołom i udziela ostatnich pouczeń.

[22,14-20] FRAGMENT A - Wieczera paschalna Jezusa z uczniami. Zapowiedź cierpienia i rozłąki aż do czasu spotkania w Królestwie Bożym. Wezwanie do zachowania wieczerzy jako pamiątki nowego przymierza.

(14) A gdy nadeszła pora, zajął miejsce przy stole, a apostołowie z nim. (15) I rzekł do nich: Gorąco pragnąłem spożyć tę wieczerzę paschalną z wami przed moją męką; (16) powiadam wam bowiem, iż nie będę jej już spożywał, aż nastąpi spełnienie w Królestwie Bożym. (17) I wzięwszy kielich, i podziękowawszy, rzekł: **Weźcie go i rozdzielcie między sobą;** (18) powiadam wam bowiem, iż odtąd nie będę pił z owocu winorośli, aż przyjdzie Królestwo Boże. (19) I wzięwszy chleb, i podziękowawszy, łamał i dawał im, mówiąc: To jest ciało moje, które się za was daje; to czyńcie na pamiątkę moją. (20) Podobnie i kielich, gdy było po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich, to nowe przymierze we krwi mojej, która się za was wylewa.

[22,21-23] FRAGMENT B - Jezus zapowiada zdradę przez jednego z uczniów.

(21) Lecz oto ręka tego, który mnie wydaje, jest ze mną przy stole. (22) **Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak było postanowione, ale biada temu człowiekowi, który go wydaje.** (23) A oni zaczęli wypytywać jeden drugiego, który z nich miałby to uczynić.

[22,24-28] FRAGMENT C – Uniżenie i służba innym miarą wielkości uczniów – przykład Jezusa i samych uczniów.

(24) Powstał też spór między nimi o to, kto z nich ma uchodzić za największego. (25) On zaś rzekł do nich: Królowie narodów panują nad nimi, a władcy ich są nazywani dobroczyńcami. (26) **Wy zaś nie tak, lecz kto jest największy wśród was, niech będzie jako najmniejszy, a ten, który przewodzi, niech będzie jako usługujący.** (27) [Kto bowiem większy, leżący czy służący? Czy nie leżący?] **Któż bowiem jest większy? Czy ten, który u stołu zasiada, czy ten, który usługuje? Czy nie ten, który u stołu zasiada? Lecz Ja [zaś] jestem wśród was jako ten, który usługuje.** (28) **Wy zaś jesteście tymi, którzy wytrwali przy mnie w pokuszeniach moich.**

[22,29-30] FRAGMENT D - Jezus przekazuje apostołom Królestwo oraz wskazuje / zapowiada (?) ich rolę jako sędziów nad pokoleniami Izraela.

(29) **A Ja przekazuję wam [, jak przekazał i mnie Ojciec mój,] Królestwo, jak i mnie Ojciec mój przekazał, (30) abyście jedli i pili przy stole moim w Królestwie moim, i zasiadali na tronach, sądząc dwanaście plemion Izraela.**

[22,31-34] FRAGMENT C1- Wezwanie Piotra do wytrwałej służby na rzecz braci oraz zapowiedź zaparcia się Piotra (niewierność, która pomoże się unieżyć i służyć innym).

(31) Szymonie, Szymonie, oto szatan wyprosił sobie, żeby was przesiał jak pszenicę. (32) Ja zaś prosiłem za tobą, aby nie ustała wiara twoja, **a ty, gdy się kiedyś [zawróciwszy] nawrócisz, [utwierdzisz] utwierdzaj braci swoich.** (33) On zaś rzekł do niego: Panie, z tobą gotów jestem iść i do więzienia, i na śmierć. (34) A On rzekł: Powiadam ci, Piotrze, nie zapieje dzisiaj kur, a ty się trzykroć zaprziesz, że mnie znasz.

[22,35-38] FRAGMENT B1 - Jezus zapowiada swoje uwięzienie oraz zmianę w bezpiecznej dotychczas służbie swoich uczniów.

(35) I rzekł do nich: Gdy was posłałem bez trzosa, bez torby, bez sandałów, czy brakowało wam czegoś? A oni na to: Niczego. (36) On zaś rzekł do nich: Lecz teraz, kto ma trzos, niech go weźmie, podobnie i torbę, a kto nie ma miecza, niech sprzeda suknię swoją i kupi. (37) Albowiem mówię wam, iż [co napisano] musi się wypełnić na mnie to, ~~co napisano~~: **Do przestępców był zaliczony;** to bowiem, co o mnie napisano, spełnia się. (38) Oni zaś rzekli: Panie, oto tutaj dwa miecze. A On na to: Wystarczy.

[22,39-46] FRAGMENT A1 - Niepokój i modlitwa Jezusa w ogrodzie oliwnym (odpowiedź Ojca, to wsparcie anioła). Wezwanie uczniów do modlitwy, aby nie doświadczyli gruntownego zbadania (swojej wierności?).

(39) I wyszedłszy, udał się według zwyczaju na Górę Oliwną; poszli też z nim uczniowie. (40) A gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: Módlcie się, aby nie popaść w pokuszenie. (41) A sam oddalił się od nich, jakby na rzut kamienia, i padłszy na kolana, modlił się, (42) mówiąc: Ojcze, jeśli chcesz, oddal ten kielich ode mnie; wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie (43) **A ukazał mu się anioł z nieba, umacniający go.** (44) I w śmiertelnym boju jeszcze gorliwiej się modlił; i był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię. (45) A wstawszy od modlitwy, przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących ze smutku. (46) I rzekł do nich: Dlaczego śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie.

SEKCJA A1 [24,1-53]

[24,1-53] SEKCJA A1 – Zdecydowane wezwanie uczniów do zachowania Słowa i świadectwa zmartwychwstania. Powierzenie misji zwiastowania Chrystusa, zabitego i zmartwychwstałego, na odpuszczenie grzechów.

[24,1-12] SEKWENCJA A - Wiara kobiet w zmartwychwstanie Jezusa – przyjęły świadectwo aniołów i niewiara reszty uczniów - odrzucili świadectwo kobiet.

(1) A pierwszego dnia tygodnia, wczesnym rankiem, przysły do grobu, niosąc wonności, które przygotowały. (2) I zastały kamień odwalony od grobowca. (3) A wszedłszy do środka, nie znalazły ciała Pana Jezusa. (4) Gdy były z tego powodu zakłopotane, stało się, że oto dwaj mężowie przystąpili do nich w lśniących szatach. (5) A gdy się zatrwożyły i schyliły twarze ku ziemi, oni rzekli do nich: Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? (6) Nie ma go tu, ale wstał z martwych. Wspomnijcie, jak mówił wam, będąc jeszcze w Galilei, (7) że Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzesznych ludzi i musi być ukrzyżowany, a dnia trzeciego powstać. (8) **I wspomniały na jego słowa.** (9) I zawróciwszy od grobowca, doniosły o tym jedenastu i wszystkim pozostałym. (10) A były to Maria Magdalena i Joanna, i Maria, matka Jakuba, i inne z nimi, które opowiedziały to apostołom. (11) **Lecz słowa te wydały im się niczym bańnię, i nie dawali im wiary.** (12) Piotr zaś, wstawszy, pobiegł do grobu i nachyliwszy się, ujrzał jedynie leżące prześcieradła, i odszedł do siebie, dziwiąc się temu, co się stało.

[24,13-35] SEKWENCJA B - Jezus gani brak wiary uczniów w słowa zapowiedzi pism o śmierci Chrystusa.

[24,13-24] FRAGMENT A - Zmartwychwstały Jezus ukazuje się smutnym i rozczarowanym uczniom. Uczniowie nie rozpoznają Jezusa.

(13) I oto tego samego dnia dwaj z nich szli do miasteczka zwanego Emaus, które było oddalone o sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. (14) I rozmawiali z sobą o tych wszystkich wydarzeniach. (15) A gdy tak rozmawiali i nawzajem się pytali, sam Jezus, przybliżywszy się, szedł z nimi. (16) Lecz oczy ich były zasłonięte, tak że go poznać nie mogli. (17) I rzekł do nich: Cóż to za rozmowy, idąc, prowadzicie z sobą? I przystanęli przygnębieni. (18) **A odpowiadając jeden, imieniem Kleopas, rzekł do niego: Czyż Ty jedyny pątnik w Jerozolimie, który nie wie, co się w niej w tych dniach stało?** (19) **Rzekł im: Co? Oni zaś odpowiedzieli mu: Z Jezusem Nazareńskim, który był mężem, prorokiem mocarnym w czynie i w słowie przed Bogiem i wszystkim ludem,** (20) **jak arcykapłani i zwierzchnicy nasi wydali na niego wyrok śmierci i ukrzyżowali go.** (21) A myśmy się spodziewali, że On odkupi Izraela, lecz po tym wszystkim już dziś trzeci dzień, jak się to stało. (22) Lecz i niektóre nasze niewiasty [wprawiły nas w zdumienie], które były wczesnym rankiem u grobu, ~~wprawiły nas w zdumienie,~~ (23) bo nie znalazły jego ciała, przysły mówiąc, że miały widzenie aniołów, powiadających, iż On żyje. (24) Toteż niektórzy z tych, którzy byli z nami, poszli do grobu i zastali to tak, jak mówiły niewiasty, lecz jego nie widzieli.

[24,25-27] FRAGMENT B - Nierozpoznany Jezus gani brak zrozumienia pism i brak wiary uczniów.

(25) A On rzekł do nich: O głupi i gnuśnego serca, by uwierzyć we wszystko, co powiedzieli prorocy. (26) Czyż Chrystus nie musiał tego wycierpieć, by wejść do swojej chwały? (27) I począwszy od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co o nim było napisane we wszystkich Pismach.

[24,28-35] FRAGMENT A1 - Uczniowie rozpoznają zmartwychwstałego Jezusa.

(28) I zbliżyli się do miasteczka, do którego zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. (29) I przymusili go, by został, mówiąc: Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. I wstąpił, by zostać z nimi. (30) A gdy zasiadł z nimi przy stole, wzięwszy chleb, błogosławił i rozłamał, podawał im. (31) **Wtedy otworzyły się ich oczy i poznali go. Lecz On znikł sprzed ich oczu.** (32) I rzekli do siebie: Czyż serce nasze nie pałało w nas, gdy mówił do nas w drodze i Pisma przed nami otwierał? (33) I wstawszy tejże godziny, powrócili do Jerozolimy i znaleźli zgromadzonych jedenastu i tych, którzy z nimi byli, (34) mówiących: Wstał Pan prawdziwie i ukazał się Szymonowi. (35) A oni też opowiedzieli o tym, co zaszło w drodze i jak go poznali po łamaniu chleba.

[24,36-53] SEKWENCJA A1 - Jezus objawia się uczniom, uzdalnia ich do zrozumienia pism oraz wskazuje zakres misji.

[24,36-43] FRAGMENT A - Jezus objawia się swoim uczniom w ciele (przełamanie wątpliwości uczniów).

(36) A gdy to mówili, On sam stanął wśród nich i rzekł im: Pokój wam! (37) Wtedy zatrwożyli się i pełni lęku mniemali, że widzą ducha. (38) Lecz On rzekł im: Czemu jesteście zatrwożeni i czemu wątpliwości budzą się w waszych sercach? (39) Spójrzcie na ręce moje i nogi moje, że to Ja jestem. **Dotknijcie mnie i patrzcie: Wszak duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam.** (40) A gdy to powiedział, pokazał im ręce i nogi. (41) Lecz gdy oni jeszcze nie wierzyli z radości i dziwili się, rzekł im: Macie tu co do jedzenia? (42) A oni podali mu kawałek ryby pieczonej i plaster miodu. (43) A On wziął i jadł przy nich.

[24,44-47] FRAGMENT B - Jezus daje uczniom zrozumienie swoich słów i zapowiedzi z pism dotyczących misji Chrystusa. Teraz oni są świadkami Chrystusa dla świata.).

(44) Potem rzekł do nich: To są moje słowa, które mówiłem do was, będąc jeszcze z wami, że się musi spełnić wszystko, co jest napisane o mnie w zakonie Mojżesza i u proroków, i w Psalmach. (45) **Wtedy otworzył im umysł, aby mogli zrozumieć Pisma.** (46) I rzekł im: Jest napisane, że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać (47) i że, [ma być głoszone w imię jego] ~~począwszy od Jerozolimy, w imię jego ma być głoszone wszystkim narodom~~ upamiętanie dla odpuszczenia grzechów [wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy]. (48) Wy jesteście świadkami tego.

[24,49-53] FRAGMENT A1 - Rozstanie z Jezusem i zapowiedź zesłania Ducha Świętego.

(49) A oto Ja zsyłam na was obietnicę mego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości. (50) **I wywiódł ich aż do Betanii, a podniósłszy ręce swoje, błogosławił ich. (51) I stało się, gdy ich błogosławił, że rozstał się z nimi [i wzniósł się do nieba].** (52) A oni [pokłoniwszy się mu] wrócili do Jerozolimy z wielką radością. (53) I byli zawsze w świątyni, chwając Boga.

